

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Reiffenstuel, Anaklet

Monachii, 1699

II. Quomodo Præceptum Ecclesiasticum annuæ Confessionis obliget?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40206

Jure Divino
obligatio
quam quan-
doque extra
mortis arti-
culum.

11. CONCL. V. Etiam quandoque per vitæ decursum, atque extra articulum mortis, præceptum Divinum Confessionis Sacramentalis obligat omnes fideles, conscientiam peccati mortalis habentes: quod præceptum ut à Populo Christiano generalius observaretur, optimè Ecclesia in Concilio Lateranensi (num. 7. relato) præcepit, ut Fideles singulis annis saltem semel confiteantur. Ita præter communem Theologorum, docet Concilium Trident. Sess. 14. cap. 5. Ubi refellens inanem eorum calumniam, qui Confessionem à Divino mandato alienam, atque à Patribus in Concilio Lateranensi congregatis initium habuisse docere non verebantur, loquitur in hæc verba: *Neque enim per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut Christi fideles confiterentur, quod jure Divino necessarium & institutum esse intellexerat; sed ut præceptum Confessionis saltem semel in anno, ab omnibus & singulis, cum ad annos discretionis pervenissent, impleretur.*

Hinc merito
Ecclesia
præcepit
Confessionem
annuam.

12. Ex quo clarè sequitur, quòd Ecclesia semper intellexerit, præceptum Confessionis quandoque extra mortis periculum obligare Jure Divino: quamvis, cum tempus illud non fuerit determinatum à Christo Domino, Ecclesia piè salubriterque, atque cum ingenti animarum fructu statuerit, ut præceptum illud ab omnibus Fidelibus impleatur singulis saltem annis; sicque tempus implendi præceptum istud Divinum determinavit.

Q U Æ S T I O II.

Quomodo Præceptum Ecclesiasticum annuæ Confessionis obliget?

Præceptum
annuæ Con-
fessionis,
quos obli-
get?

13. CONCL. I. Præceptum Ecclesiasticum annuæ Confessionis obligat omnes fideles conscientiam peccati mortalis habentes, eosque solos. Ita Theologi communiter. Ratio est: quia Ecclesia non præcipit Confessionem peccatorum duntaxat venialium. Tum quia hæc multis alijs remedijs expiari possunt, ut fatetur Concilium Trident. Sess. 14. cap. 5. Tum quia præceptum istud Ecclesiasticum, est determinatio præcepti Divini: atque hoc est de peccatis duntaxat mortalibus; ergo & illud.

An sit præ-
ceptum Con-
fessio venia-
lium?

Quid agen-
dum h. ben-
trifolia ve-
nialia?

14. Notant tamen Doctores, ex consuetudine Ecclesiarum, atque ad averendum scandalum, receptum esse, ut fideles omnes ante Communionem Paschalem Sacerdoti proprio se fiant,

stant, & si moraliter nunquam se peccasse asseverent, super ea re Confessarij iudicio sese subijciant. Quinimò in praxi utilissimum erit, etiam sola venialia tunc confiteri, propter uberes ex Sacramento Pœnitentiæ fructus provenientes.

15. CONCL. II. Quamvis ad satisfaciendum præcepto Ecclesiastico sufficiat semel in anno confiteri, nihilominus isthæc Confessio communiter fit in Paschate, etiam sufficere semel in anno confite-
Confessio communiter fit in Paschate, etiam sufficere semel in anno confite-
Paschali præmitti solet. Ita communior, & probabilior Doctorum, nonnullis exceptis, qui volunt, præceptum Confessionis per se obligare in Paschate, & non tantum per accidens ratione Communionis Paschalis. Prior pars desumitur ex Concilio Lateranensi c. Omnis utriusque sexus, de Pœnit. & remiss. (b) ubi plus non requiritur, quam ut omnis fidelis omnia sua peccata saltem semel in anno fideliter confiteatur: quæ verba, nisi quis vim inferat, intelliguntur de toto tempore à principio usque ad finem anni, prout argumentatur Lugo disput. 15, de Sacram. Pœnitent. sect. 8, n. 157.

16. Nec obstat communis consuetudo confitendi in Paschate, & quòd tunc in plerisque locis soleat exigi testimonium Confessionis Paschalis; simulque, quòd in Extrav. Vicesimus, de Treuga & pace, dicatur: De jure tenetur Parochianus saltem in Paschate proprio confiteri Sacerdoti. Resp. enim, hoc totum fieri per accidens, & ratione Communionis Paschalis; sive, quia tunc urget præceptum sumendi Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, cujus dignæ perceptioni, habitâ copiâ Confessarij, præmittenda est Confessio Sacramentalis, nec sufficit sola contritio de commisso peccato mortali; prout declaravit Concilium Trident. Sess. 13, cap. 7, & amplius suo loco (c) dicetur. Et per hoc patet altera pars Conclusionis.

17. Infertur proinde, quòd si quis sive culpabiliter, sive ob legitimum impedimentum, in Paschate non est confessus, is postmodum per anni decursum confiteri teneatur: quia toto anno urget hoc præceptum, neque illud est affixum Tempori Paschali, ita ut cum illo transeat, sicut transit obligatio audiendi Missam die Festo.

18. Infertur secundò, quòd is, qui Tempore Paschali confessus est sola venialia, teneatur adhuc confiteri mortale tunc invincibiliter omissum. Quin etiam observat Lugo loc. cit. n. 162, quòd si quis per totum annum frequenter confiteatur sola venialia, quæ habet, & circa finem anni peccet mortaliter, oblige-
tur

Confessio communiter fit in Paschate, etiam sufficere semel in anno confite-

Solvitur instantia.

(c) Tract. 14. Dist. 2.

Quaest. 3. Concl. 3.

In Paschate non confessus tenetur confiteri per annum.

Quid de eò confesso sola venialia, si postea peccet mortaliter?

tur hoc præcepto ad confitendum eodem adhuc anno illud peccatum mortale. Siquidem Ecclesia præcepit duntaxat Confessionem mortaliū semel in anno perendam, qualem in casu quis nedum fecisse supponitur.

Annus quo
modo sit
computan-
dus?

19. Quæres autem, quomodo annus iste sit computandus? Resp. duos dicendi modos cæteris esse probabiliores. Primus est eorum Theologorum, qui putant, annum esse computandum à die primo Januarij, & deinceps usque ad initium sequentis anni; cum isto die communiter censeatur novus annus incipere, & prior desinere. Secundus dicendi modus est illorum, qui asserunt, annum computandum esse à Paschate in Pascha, intelligendo per Pascha omnes illos dies, in quibus potest impleri præceptum Communionis Paschalis. Et huic computationi consonat praxis, atque communior sensus Fidelium, arbitrantium, se dicto præcepto Ecclesiastico satisfecisse, postquam Paschali Tempore confessi sunt: quamvis etiam pro tunc, juxta computum prioris sententiæ, semel in anno confessi intelligantur. Unde patet, quod præsens quæstio in praxi parum urgeat.

Præcepto
Ecclesiasti-
co non sa-
tisfit per Co-
fessionem
scilicet in-
validam.

20. CONCL. III. Præcepto Ecclesiastico annuæ Confessionis non satisfit per Confessionem sacrilegam, & scienter invalidam. Ita nunc pro certo tenendum: nam oppositam quorundam sententiam rejecit Alexander VII. dum sequentem inter alias Propositionem, ordine 14. condemnavit: *Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.* Accedit ratio. Tum quia, qui voluntariè facit Confessionem invalidam, reverà non recipit Sacramentum Pœnitentiæ; cum ad hoc necessariò requiratur vera, integra, & dolorosa Confessio. Tum quia Christus, & Ecclesia, præceptam Confessionem, quæ conducibilis est ad consequendam remissionem peccatorum virtute Sacramenti Pœnitentiæ: atqui talis non est Confessio voluntariè nulla & sacrilega; ergo.

Pueri quan-
do tenean-
tur ad Con-
fessionem?

21. Quæres, quandonam teneantur Pueri ad Confessionem annuam? Resp. Eosteneri, postquam ad annos discretionis pervenerunt, semelque in peccatum mortale lapsi sunt. Ratio est clara: quia nullum est præceptum, ne quidem Ecclesiasticum, confitendi sola venialia.

Circa pue-
ros in praxi
quid obser-

22. Interim tamen, cum parentibus, vel præceptoribus, de primo peccato mortali puerorum constare nequeat, omninò consultum est, atque in praxi necessarium, ipsos tempestivè de-
ne-

necessarijs ad Confessionem requisitis instruere, atque post alle-
vandum.
cutos annos discretionis ad Confessionem mittere, ut eidem
paulatim assuescant, atque (si opus fuerit) præcepto Ecclesia-
stico satisfaciant.

23. Confessarius autem, utrum huiusmodi Pueri, vel Puellæ præsertim à
sint capaces absolutionis, dijudicare debet; non quidem ex so-
Confessario
la ætate, num videlicet septennium impleverint (quamvis post
illam ætatem de usu rationis præsumptio esse soleat, arg. c. Litteras.
de Desponsat. impub.) sed multò magis ex ingenij, atque educatio-
nis qualitate: multi enim post eam ætatem primùm, aliqui verò
citius consequuntur sufficientem usum rationis, ut non solum pec-
cati venialis, sed etiam mortalis capaces existant.

24. Insuper, postquam Confessarius circumstantijs confide-
Alia à Con-
ratis judicavit, Puerum verè ac deliberatè peccasse, sive mortali-
fessario obi-
ter, sive saltem venialiter, considerare debet, utrum ille de pec-
servanda.
cato doleat; & quidem ex motivo non merè humano, utputà
quia à patre castigatus fuit, sed ex motivo supernaturali per Fi-
dem cognito, videlicet propter offensam Dei, metum pœnæ æ-
ternæ, aut Purgatorij, vel turpitudinem peccati. Sunt enim ali-
qui adeò naturà vagi, ut licèt satis dispositi fuerint ad peccatum,
non tamen dispositi sint ad dolorem supernaturalem eliciendum:
qui proinde vel prius per Confessarium disponendi sunt, vel si id
tam citò fieri nequeat, eisdem, dummodò necdum mortaliter
peccaverint, oratio quasi loco pœnitentiæ imponatur, & benedi-
ctio (nondum verò absolutio) Cruce super eos formatà imper-
tiatur. Quòd si verò omnibus consideratis adhuc dubium re-
maneat de Pueri capatitate, tunc absolutio dari poterit sub condi-
tione, *Si es capax, ego te absolvo* &c. Imò talis in mortis articulo sic
absolvi debet. Layman lib. 5. tract. 5. cap. 5. n. 7. & alij.

QUÆSTIO III.

An, & quæ sit obligatio Juris tum Divini, tum Ecclesia-
stici, sumendi Eucharistiam?

25. **Q**uintum Ecclesiæ præceptum hisce verbis exprimi so-
let: *Sacrosanctam Eucharistiam ad minimum semel in anno,*
idque circa Festum Pasche sumito. Et hoc præceptum
Quintum
Ecclesiæ
præceptum,
quod?
Ec-
Qggg